

og Oppebørslernes stadige Stigen desuden Udvidelsen af Havne og Bolværker saaledes, at den Kontrol og det Indseende, som der maa være med Lovdæfenets underordnede Personale, i den nærmeste Fremtid ikke vil kunne indskrænkes, og finansielt vil det ikke medføre væsentlig Forsøgelse, da de nuværende Funktionærer, foruden deres Løn i en underordnet Stilling, lønnes med Honorarer. Flertallet tilraader derfor det Foreslaaede, og det Samme er Tilfældet med de 28 konstituerede Lovdæfenters faste Ansættelse, der heller ikke vil medføre synderlig Udgift for Statskassen, medens det erkjendes, at Staten fuldt saa godt kan gjøre Ansvar gjældende overfor de fast ansatte Bestillingsmænd som overfor de konstituerede. Ligeledes maa Flertallet anse det for heldigt, som det fremhæves i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Skibsmaaleren og Registratoren ikke alene overfor Publikum, men ogsaa overfor Lovdæfensmænd i Provindserne kunne komme til at optræde selvstændigt og tilbøielig med en kontrollerende Virksomhed, og tiltræder derfor, at de faae fast Ansættelse.

Med Hensyn til Lønningerne indeholder Forslaget en Forandring under 3die og 4de Lønningsklasse, idet der i hver af disse findes en Lønningsstans mindre end efter Loven af 1870. Flertallet billiger denne Forandring, da det maa antage, at der forvoldes den øverste Administration baade Besværligheder og Ulemper ved den stadige Flytning fra en Lønningsstans til en anden, uden dog at disse Embeds- eller Bestillingsmænd kunne spore nogen væsentlig Forbedring i deres Indtægter, naar der kun er en Forskjel paa 100 Kr.; ved færre Lønningsstanser bliver Forskjellen mellem disse Høire og mærkes mere af Bedkommende. — Lovforslaget indeholder gjennemgaaende nogen Lønningsforbedring under de forskjellige Klasser, hvilket nogle Medlemmer (Sab, Ingerslen, Klein og Løermoes) kunne billige, medens de andre Medlemmer af Flertallet ikke finde Grund til at forhøje Lønningerne for de 2 første Lønningsklasser, da, som bekendt, i Lovbetanets Forfremmelse ikke sker alene efter Alder eller Tjenestetid i en lavere Lønningsklasse, men tillige efter andre Hensyn i Tjenestens Lørd, saasom at Embedsmanden er i Besiddelse af de Gøner og Egenstaber, som serdres for hver enkelt Plads ved dens Befættelse; som Følge deraf kan — hvad ogsaa sker — en temmelig ung Mand meget hurtig rykke op fra en lavere Lønningsklasse til en høiere, hvorimod selvfølgelig ikke kan indvendes Noget, naar den yngre bedre egner sig dertil end en Ældre, men som taler imod at fastslaa høiere Lønninger end de nuværende, saameget mere som disse Klasser, efter Flertallets foreslaaede Alderstillag, efter en længere Tjenestetid bezuagtet blive en Del heldigere stillede, end de for Liden ere. Derimod med Hensyn til de to laveste Lønningsklasser har Flertallet ikke fundet tilstrækkelig Grund til at fravige Lovforslaget, da dette ikke i væsentlig Grad afviger fra det Bestaaende. — I Forbindelse med Lønningerne maa Alderstillagene ses, og Regjeringen har erkjendt, at det navnlig er ved disse, man skal forbedre Embeds- og Bestillingsmændenes Stilling. Flertallet deler tilfulde denne Opfattelse, da det særlig vil komme dem til gode, som af en eller anden Grund blive staaende i en lavere Lønningsklasse, men tror dog, at det sker paa en fyldigere og heldigere Maade for de 3 laveste Lønningsklasser ved, ligesom ved andre Stater, at tilstaa Alderstillag for hvert 5 Aars Tjenestetid i Klassen indtil et vist Beløb, ifødetfor som nu, eller som af Regjeringen foreslaaet, at give et vist Beløb i Alderstillag til et vist Antal af de Ældste, Næstældste og derefter følgende Ældste, efter hvilken Maade det beror paa flere eller færre tilfældige Omstændigheder, naar Bedkommende opnaar Alderstillag. Flertallet har saameget mindre Betænelighed ved at foreslaa denne Forandring, som Regjeringen for Lovdæfenets Bedkommende har foreslaaet det samme Princip indført.

Flertallet tiltræder i Principet det af Regjeringen foreslaaede 5 pSt. Tilskud af Statskassen til ikke pensionsberettigede Bestillingsmænd til Forsørgelse for dem selv og deres Efterladte, men maa dog efter at have modtaget Oplysninger af Regjeringen om det nu ved afskillige Love bestemte 5 pSt. Afdrags Anvendelse (sfr. Vilag III.) tilraade, at der gives nærmere Bestemmelser ikke alene om de foreslaaede 5 pSt. Tilskud af Statskassen, men tillige om de foreslaaede 5 pSt. Afdrag i Bestillingsmandens Lønning, og Flertallet mener saaledes, at det derved tilstigebe Formaal henigtsmæssigt opnaas ved, at Afdraget af Bedkommendes Lønning anvendes til Forsørgelse for hans eventuelle Enke, medens derimod Statskassens Tilskud anvendes til Forsørgelse for Bestillingsmanden selv og i visse Tilfælde til hans uforsørgede Børn under 18 Aar. Efter den saaledes foreslaaede forskjellige Anvendelse af de to nævnte Beløb maa det anses for givet, at den friere Naa-dighed, som Bestillingsmanden hidtil har havt med Hensyn til Anbringelsen og Anvendelsen af Lønningsafdraget, ikke bør tilkomme ham ved de ved Statens Tilskud sikrede Beløb, ligesaa lidt at han skal kunne gjøre Forbring paa at nyde Godt af samme, saalænge han oppebærer Løn, men at det derimod bliver Regjeringen og Lovgivningsmagten, der bestemme, hvorledes dette skal anbringes og anvendes. Ligeledes maa det anses for en Selvfølge, at Beløbet tilfalder Statskassen, naar Bestillingsmanden enten faar Bestalling eller affkediges af en ham tilregnelig Narsag eller frivillig udtræder af Statstjenesten, eller dør som Bestillingsmand, dog saaledes, at der deraf kan tilstaaes hans uforsørgede Børn Understøttelse indtil deres fyldte 18 Aar. I Genhold til disse Betragtninger foreslaar Flertallet en anden Affattelse af de 3 sidste Stykker af § 9.